

[Indenrigsministeren]

Der er altså taget de hensyn, som det overhovedet er teknisk muligt at tage, og derudover er der i lovforslaget, som jeg sagde, for det første gennemført disse 104 mill. kr. til særlig vanskeligt stillede kommuner, som vi uddeler hvert år, og desuden er der i dette lovforslag indlagt, som jeg sagde før, de 50 mill. kr. til kommuner, der mod forventning eventuelt skulle få ganske særlige problemer.

Hr. Lenger skal jeg forklare, at meningen med det, jeg sagde, var, at man kan sætte skatten ned ved at tage likviditeten. Det synes vi ikke er nogen god idé, for det betyder i virkeligheden et øget forbrug. Men man kan da også gøre noget andet – og det ser vi hellere – man kan sætte skatten ned, og så må man beskære sine budgetter tilsvarende. Så går pengene op, og så får vi ikke det finansielle problem, som vi ellers ville få.

Til hr. Stavvad kan jeg sige, at der ikke er tale om en straffeekspedition med dette lovforslag, og det har vi lagt overordentlig stor vægt på. Men det er rigtigt nok, at de kommuner, som har øget deres forbrug, har brugt af deres likviditet mod regeringens henstilling, eller at de kommuner, som har sat skatten ned, kan få nogle problemer nu, hvor der skal indbetales, derved, at de skal dybere ned i budgetterne, end det ellers ville have været nødvendigt for dem. De kan altså komme i den situation, at de skal lave deres budgetter om. Jeg siger ikke, det er sådan i alle kommuner, men det kunne blive resultatet. Det er meningen også med finansministerens udtalelse, går jeg ud fra. Det er i hvert fald sådan, vi bliver nødt til at se det.

Jeg må også sige, at der er taget højde for forskelle hos kommunerne i de udligningsordninger, som vi har, og så langt, vi overhovedet politisk kunne komme. Som jeg sagde før, ved vi godt, at ug-løsningen ikke findes inden for dette system, men vi kan gøre os umage for at raffinere systemet så meget som muligt og for at tage netop de hensyn, som hr. Stavvad nævner. Men det betyder ikke, at vi altid kan være 100 pct. retfærdige, og det er vi fuldt opmærksom på, men det er altså selv for en superøkonom eller noget lignende en næsten umulig opgave.

Alternativet til den beskrivelse, som hr. Stavvad gav, ville være, som jeg vist før sagde til hr. Lenger, at indenrigsministeriet eller folketinget vurderer fra kommune til kommune, hvordan forbruget må være, og hvad

man anser for et rimeligt serviceniveau og et rimeligt skatteniveau. Men hr. Stavvad vil sikkert give mig ret i, at det er en ordning, vi under ingen omstændigheder kan acceptere, og at vi derfor bliver nødt til at vælge den anden, der hedder »alle kommunerne under ét« med de skønhedsfejl, eller hvad vi skal kalde det, når vi skal tage tingene seriøst, der kan opstå.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Der siges mange ejendommelige ting. Nu siger indenrigsministeren, at hun ikke er i stand til at oplyse noget om Københavns kommunes økonomi for 1985 – sådan forstod jeg det – som svar på mit spørgsmål om, hvad regeringen har beregnet Københavns kommunes konjunkturbetingede overskud for 1985 til. Ja men hvis jeg nu siger til indenrigsministeren, at jeg har set den beregning for København og Frederiksberg! Den viser, at Københavns og Frederiksberg kommuner sammenlagt efter finansministerens og indenrigsministerens model forventes at få et konjunkturbetinget overskud på samlet 86 mill. kr. under i hvert fald én forudsætning, som jeg ikke kan godkende. Det papir eksisterer. Til trods for at man ved det, til trods for at det er meddelt de to kommuner, at man ved det i indenrigsministeriet, får de sammenlagt en regning, der alene for 1985 nærmer sig 650 mill. kr. Det er et faktum, som indenrigsministeren ikke vil oplyse over for folketinget i dag i hvert fald.

Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg simpelt hen ikke forstod det, der blev sagt om, at den gæld på 1.300 mill. kr., jeg nævnte 60 kommuner ville få ved begyndelsen af 1986 til staten, vil afhænge af, hvad forhandlingerne fører til. Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, om det ikke er sådan, at der eksisterer en beregning, der viser, hvor meget de øvrige kommuner – dem ud over de 60 – skal af med ekstra for at dække det, de 60 kommuner ikke er i stand til at betale, fordi de ikke har pengene. Ja men hvis beregningen over den gæld, de får på den måde, ikke eksisterede, hvordan kunne man så lave en opstilling, som der står i indenrigsministerens lovforslag, over, hvor meget de andre kommuner samlet skal betale, for at det kan blive 4.500 mill. kr.? Selvfølgelig eksisterer den